

مقایسه مجلس ششم و هفتم

گروه اقتصادی

و معیشت مردم مطرح بود، امروز با مشکلات فزاینده روبه‌رو نبودیم.
 (ب) مباحثی که در دفاع از مجلس ششم مطرح شده است:
 ■ **مزروعی**، نماینده مجلس ششم و عضو شورای مرکزی

■ **سایت الف**:
 هیات ریسه در طول چهار سال سیطره بر مجلس ششم همواره مورد انتقاد و سوالات بسیاری از نمایندگان بود. بیشترین اعتراض زمانی متوجه هیات ریسه می‌شد که هیات

حزب مشارکت (خبرگزاری فارس، ۴ دی ماه):
 در انتهای مجلس ششم گزارشی به نام وفای به عهد توسط نمایندگان مجلس چاپ شد و در این گزارش مواردی که در برنامه ابتدایی به ملت وعده داده شده بود و مواردی که اجرایی شده بود مقایسه شد.
 بر اساس این گزارش ما می‌توانیم بگوییم ۹۰ درصد قول‌هایی که به مردم داده بودیم را عملی کردیم.
 مجلس برای نظارت بر دستگاه‌های حکومتی به ویژه قوه مجریه اختیاراتی دارد و مجلس ششم در مقایسه با مجالس دیگر طبق آمار خوب عمل کرده است.
 در مجلس ششم ۵۴ مورد تقاضای تحقیق و تفحص ارایه شد که ۲۴ مورد صورت گرفت و ۱۶ مورد گزارش آن در مجلس قرائت شد و به عنوان مثال می‌توان گزارش تحقیق و تفحص از صدا و سیما و قوه قضائیه را نام برد.
 از وزرا ۱۲۰۰ سوال پرسیده شد و در مجلس ششم ۴ مورد استیضاح وزرا را داشتیم در حالی که در مجلس هفتم شاهد فقط دو مورد استیضاح می‌باشیم.

ریسه مانع از مطرح شدن استیضاح‌های وزرای کابینه می‌شد و یا زمانی که استیضاح‌کنندگان بعد از تحمل زحمات فراوان استیضاح را برگزار می‌کردند، هیات ریسه سعی در به نتیجه نرسیدن استیضاح‌ها داشت و چهار استیضاح ناموفق در مجلس ششم گواهی بر این مدعاست.
 ■ **آذر منصوری**، معاون سیاسی دبیر کل حزب مشارکت: هم‌چنین نقطه ضعف مجلس ششم را اصرار به مواردی خواند که اقتضای شرایط آن روز جامعه نبود.
 ■ **محمد کاظم انبارلویی**، روزنامه‌رسالت: نگاهی به کارنامه مجلس ششم نشان می‌دهد مطالبات اصلی مردم در دستور کار مجلس نبود، متأسفانه مسایلی در دستور بود که هیچ ربطی به مصالح نظام و مطالبات مردم نداشت.
 اگر امروز می‌بینیم دولت نهم و مجلس هفتم دست به گریبان مسایلی و مشکلات زیادی در قلمرو اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی هستند، بخشی از آن میراثی است که از دولت و مجلس گذشته برای آنها به ارث رسیده است. اگر به جای رفراوندوم و تحصن و خروج از حاکمیت، بحث تامین نان

انتخابات مجلس این بار همراه با خانه تکانی‌های مردم همراه خواهد بود. مردمی غیر قابل پیش‌بینی که شاید حوزه‌ی خانه تکانی‌شان از خانه، به عرصه سیاسی کشور نیز کشیده شود. بسیاری از مردم برای انتخاب نمایندگان دوره هشتم خود به تجربیات مجالس گذشته نیز می‌نگرند. بخصوص دو مجلس گذشته که به اعتقاد برخی دو سر طیف سیاستمداری در ایران هستند. مجلس ششمی که با شعار توسعه سیاسی آمد و به سیاسی‌بازی متهم می‌شود و نمایندگان‌اش از بار بزرگ اقتصادی این مجلس سخن می‌رانند. هم‌چنین مجلس هفتمی که شعار اقتصادی داد و متهم به کوتاه‌نگری و عدم نظارت صحیح شد و موافقانش از ثبات سیاسی درون مجلس یاد کردند. به هر حال نگاهی به تصمیمات مهم سیاسی و اقتصادی مجلس ششم و هفتم و مقایسه‌ای هر چند کوتاه شاید مجاللی باشد برای کسانی که می‌خواهند بیندیشند و متفکرانه انتخاب کنند. تفکراتی که در پی توسعه همه‌جانبه ایران است. و مجلس با وضع و عدم وضع قوانین در زمان‌های مناسب، نقش به‌سزایی در این میان دارد.

به دلیل فرارسیدن انتخابات مجلس هشتم بر آن شدیم تا نظرات مثبت و منفی که در خصوص مجالس ششم و هفتم در رسانه‌ها اخیراً مطرح شده بود را جمع‌آوری کنیم. این دو مجلس، مجالسی با آرایش‌های سیاسی کاملاً متفاوت بودند. اکثریت مجلس ششم را اصلاح‌طلبان و بخصوص جبهه مشارکت تشکیل داده بودند، در حالی که مجلس هفتم از اکثریت اصول‌گرایان بخصوص آبادگران تشکیل شد. این روزها نیز بحث‌ها و مناظره‌های مختلفی در مقام مقایسه این دو مجلس شکل گرفته است، از این رو برخی از این بحث‌ها را در این چند صفحه مطرح کرده‌ایم:

مجلس ششم

(الف) مباحثی که در خصوص نقد این مجلس مطرح شده است:

■ **بادامچیان** قائم مقام دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی (خبرگزاری فارس ۴ بهمن ماه):
 اعتراض ما به مقدم داشتن توسعه سیاسی بر توسعه اقتصادی در مجلس ششم است.
 روشن است تفکر اصلاح‌طلبان با تفکر امام و اکثریت ملت همسویی نداشته است.
 نتیجه مجلس ششم تا حد کمی افزایش صادرات و مقدار زیادی افزایش واردات بوده است.

■ محسن رضایی:

مجلس هفتم هم علی‌رغم گام‌های خوب و جدی که برای پاسخ به مطالبات مردم برداشته شد، در دو سال اخیر نتوانست یاخواست در راس امور باشد و این نقیصه بزرگ باید توسط مجلس هشتم جبران شود.

■ صفایی‌فراهانی، نماینده مجلس ششم و عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت (مجله شهروند امروز هفته آخر دی): مجلس هفتم که تجربه ناموفق پارلمانتاریسم در ایران بود، از فرآیند انتخابات تا خود مجلس یک نقطه منفی در این ۳۰ ساله بود.

مجلس هفتم بر نامه چهارم را از مجمع تشخیص مصلحت و آقای هاشمی پس گرفت تا اصلاح کند. چه کار پایه‌ای روی آن انجام داد؟ و حالا فرض می‌کنیم انجام داد، چرا روی اجرای آن پافشاری نکرد؟ چرا دولت آن را اجرا نمی‌کند و مجلس اعتراضی به آن ندارد؟ مگر مجلس هفتم همین بر نامه را با اصرار پس نگرفت و تغییر نداد. چرا اجرا نمی‌شود؟ هاشمی بعد از جنگ دولت را تحویل گرفت. چند بار اصلاحیه برای بوده به مجلس برد؟ یا حتی خاتمی؟ مجلس هفتم چهار بار قانون بوده را در طول یک سال اصلاح کرده است. شما چگونه می‌گویید این مجلس منتقد دولت است؟ این انتقاد کجاست؟

مباحثی که در دفاع از مجلس هفتم مطرح شده است:

■ **الیاس نادران**، مناظره برگزار شده در انجمن روزنامه‌نگاران مسلمان (دی ماه):

البته مجلس هفتم نسبت به مجلس ششم رفتار یک پارچه حزبی نداشت و محیط سیاسی کشور را آرامش بخشید.

■ بادامچی‌ان قائم مقام حزب مؤتلفه اسلامی (خبرگزاری فارس ۴ بهمن ماه)

مجلس هفتم در هر دو دولت خاتمی و احمدی‌نژاد نتوانسته نظارت مطلوب را انجام دهد و جلوی تنش و اختلاف را بگیرد، چه در دولت خاتمی که مخالف تفکر آشنان بود و چه در دولت احمدی‌نژاد که همسو با تفکراتش می‌باشد.

با اینکه نمایندگان مجلس هفتم با سیاست‌های دولت همسو بودند، به دلیل حفظ وظیفه نظارتی خود کاملاً مقتدر عمل کرده‌اند.

نتیجه کار مجلس هفتم افزایش صادرات و مهار کردن واردات بی‌رویه بوده است.

■ الیاس نادران (سایت خبری تحلیلی عصر ایران ۹ بهمن ماه):

خدا را شاکریم که مجلس هفتم به آرام کردن فضای سیاسی کشور و تاکید بر بررسی‌های کارشناسانه در حل مسایل اساسی مردم شرایطی را فراهم کرد که اقلیت مجلس هفتم و حتی رقبای اصول‌گرایان در بیرون از مجلس هم از مسوولان و موثرترین اصول‌گرای مجلس و دولت کار مطالبه‌می‌کنند و مطالبات خود را به سمت مطالبات واقعی مردم برده‌اند و در کارنامه افتخارات مجلس هفتم همین پس که خدمتگزاری صادقانه را به گفتمان غالب تبدیل کرد.

کند. به دیگر سخن؛ عملکرد برخی از اعضای هیات ریسه و مسامحه در مواجهه با اشتباهات فاحش دولت نهم، کار را بدان جا رسانده بود که گویی مجلس، متعهد به تصویب آن چیزی است که دولت می‌خواهد و این کار حتی خود دولتی‌ها را به صرافت آن انداخته بود که در مواردی چون افزایش نقدینگی و تبعات سوء آن، مجلس را به «گروگان» تصمیمات از پیش گرفته خود در بیاورند.

■ **عماد افروغ**: عضو مجلس کمیسیون فرهنگی و فراکسیون اصول‌گرایان

هم اکنون نسبت به نظارت مجلس یک فضای ناامیدی در خانه‌ی ملت حکمفرما شده است. تقریباً همه می‌دانند عده‌ای در مجلس هستند که کاملاً در اختیار دولت هستند و کاملاً مصلحت خود و جناح خود را در یک تعامل گرای یک سو به در یک دولت‌گرایی پارلمانی می‌بینند که قابل قبول هم نیست. این موضوع در وهله اول به هیات ریسه و فراکسیون‌های تاثیرگذار بر می‌گردد، ممکن است یک دستاورد کوتاه‌مدت را در پای تعامل یک سو به منصور باشند، اما سنگ بنای غلطی می‌گذارند که اشکالاتش بعداً بروز می‌کند.

مصوبه سهمیه‌بندی بنزین مجلس این نیست که امروز اجرا می‌شود، باید پرسید چرا مجلس واکنش نشان نمی‌دهد، چرا تفسیر به رای می‌کنند این به دولت‌گرایی پارلمانی بر می‌گردد. مصوبه مجلس این بود که اولاً دستگاه‌های دولتی از نرخ آزاد استفاده کنند نه نرخ سهمیه‌بندی، نکته دیگر اینکه بنزین آزاد اعلام شود. نکته سوم این بود که بنزین سهمیه‌بندی شود. اما در حال حاضر فقط سهمیه‌بندی بنزین را داریم. البته عملاً شاهد هستیم که بنزین آزاد خرید و فروش می‌شود اما با اشکال ناموجه و ناهنجار اجتماعی که این فساد می‌آورد و فساد معضلات اخلاقی و اجتماعی ایجاد می‌کند و مسلم است که این نحوه سهمیه‌بندی چه تصویری از کشور به دست می‌دهد.

مجلس در مجموع به دلیل جایگاه ساختاری خود در بسیاری از معضلات اقتصادی شریک است زیرا از اختیارات قانونی خود برای جلوگیری از گرانی‌ها خوب استفاده نکرد. ما به بازده مجلس توجه می‌کنیم، درست است که خیلی از نمایندگان در این مورد اعتراض کردند، تذکر مکرر دادند، اما این کارنامه شخصی نمایندگان است و به کارنامه مجلس مربوط نمی‌شود. کارنامه‌ی مجلس بازده‌نهایی آن است که نباید تحت الشعاع کارنامه شخصی افراد قرار گیرد.

بسیاری از طرح‌هایی که به صورت عادی در مجلس آمده و در قالب دوفوریتی مطرح نشده به مجلس هشتم موکل خواهد شد. البته بسیاری از طرح‌های دوفوریتی از کارشناسی لازم بهره‌مند نیست و با توجه به پایان دوره مجلس برای آن که سریع‌تر این طرح‌ها به تصویب برسند، دوفوریتی مطرح می‌شوند که در تصویب آنها لابی‌های لازم صورت می‌گیرد و همین موضوع مانع کارشناسی دقیق در مورد آنها می‌شود. همچنین تصویب و اجرایی شدن آنها می‌تواند بر مشکلات کشور بیفزاید

نمایندگان مجلس ششم علی‌رغم همسو بودن با سیاست‌های دولت وقت، در همه حال نگاه نظارتی خود را به قوه مجریه حفظ کردند.

در مجلس ششم ما ۴۳۳ جلسه علنی داشته‌ایم و در این ۴۳۳ جلسه نزدیک به ۸۰۰ طرح و لایحه را رسیدگی کرده‌ایم.

تعداد کل طرح‌ها و لوایح ارایه شده به مجلس ششم ۸۵۰ طرح و لایحه بوده که مجلس در آن ورود پیدا کرده است و در مجلس ششم نزدیک به ۳۹۶ طرح و لایحه تبدیل به قانون شده است، ۳۶ مورد به مجمع تشخیص مصلحت ارجاع شده، ۵۶ مورد آن نیز رد، ۱۶ مورد مسکوت مانده است و ۴۱ مورد در شور اول بود که عمر مجلس تمام شد.

در مجلس ششم تنها ۲۰ عنوان لایحه سیاسی مطرح شده بود، به لحاظ محتوایی مجلس ششم در برهه خاصی تشکیل شده بود و در آن بیشتر نقل‌های سیاسی ایراد می‌شد و در جامعه ما همواره مسایل جنجالی بیشتر از مسایل محتوایی انعکاس پیدا می‌کند.

به لحاظ عمل، بزرگترین مصوبات مجلس ششم مصوبات اقتصادی آن بوده است.

■ **محسن آرمن**: مناظره برگزار شده در انجمن روزنامه‌نگاران مسلمان (دی):

همه تلاش ما در مجلس ششم به گونه‌ای بود که در معرض تحریم قرار نگیریم، هیچ قطعنامه‌ای علیه ما صادر نشد و دستاوردها به گونه‌ای مدیریت و تدبیر شد که بقیه‌ی منافع کشور در کنار حقوق هسته‌ای حفظ شد. در عرصه اقتصادی نماد مجلس ششم و دولت آن دوره، صندوق ذخیره ارزی و در عرصه سیاسی نماد مجلس ششم واکنش در برابر قتل زهرا کاظمی بود.

مجلس هفتم:

مباحثی که در نقد مجلس هفتم مطرح شده است:

* محسن آرمن، مناظره برگزار شده در انجمن روزنامه‌نگاران مسلمان (دی):

مجلس هفتم به جایی رسیده است که دولت مصوبات این مجلس را اجرا نمی‌کند و گرانی‌ها را به گردن مجلس می‌اندازد.

نماد مجلس هفتم و دولت این دوره در عرصه اقتصادی صندوق مهر رضا است و در عرصه سیاسی حساس نبودن به فوت مرحومه زهرا بنی‌یعقوب بود. در مجلس و دولت کنونی حداقل سه قطعنامه علیه ما صادر و ایران به لحاظ بین‌المللی از استفاده از انرژی هسته‌ای محروم شد. در حالی که در زمان مجلس ششم حتی یک قطعنامه علیه ایران تصویب نشد. تحریم‌ها سالانه ۱۵ میلیارد دلار به ما ضرر می‌زند.

■ محمد علیخانی، نماینده عضو فراکسیون اقلیت مجلس هفتم (روزنامه کارگزاران ۱ بهمن ماه):

باید پذیرفت که مجلس هفتم با وجود پاره‌ای نقاط مثبت، به دلیل آن که جناح اکثریت خود را ملتزم به حمایت از دولت می‌دید، نتوانست از تمام ظرفیت‌های قانونی خود بهره‌برداری